

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. V. Patrum pro eadem Pontificis infallibitate consensus unanims.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

trum doctrina deficerent, novamque, proscriptâ antiquitate proferrent: sicut ex adverso idem semper fuit, Catholicè, & cum Patribus sentire; cum enim Catholica Ecclesia, hoc est, fidelium multitudo, semper id crediderit, quod à Patribus audiebat, legebatque (quæ enim aliter crederet sacrarum litterarum majori ex parte imperita?) necessariò sequitur, eandem fuisse Patrum & Ecclesiæ sententiam fidemque; de quo argumento vide eleganter Melchiorem Canum *de locis Theologicis* l. 7. S. Clementem *in c. relatum*. S. Bernardum *in epist. 190*, ubi inter alia hæc scribit: *Habemus in Francia novum de veteri Magistro Theologum, qui ab ineunte ætate sua in arte dialectica luserit, & nunc in scripturis sanctis insanit. Olim damnata & sopita dogmata, tam sua videlicet, quam aliena suscitare conatur, in super & nova addit. Qui dum omnium, quæ sunt in cælo sursum, & quæ in terra deorsum, nihil præter solum, nescio quid, nescire dignatur, ponit in cælum os suum, & scrutatur alta Dei, rediensq; ad nos refert verba ineffabilia, quæ non licet homini loqui.*

Et infra: *Nonne omnium merito in se provocat manus, cujus manus contra omnes? omnes, inquit, sic: sed non ego sic. Quid ergo tu? Quid melius affers? quid subtilius invenis? Quid secretius tibi revelatum scietas? quod præterierit sanctos, effugerit sapientes? Aquas furivas & panes absconditos puto apponet nobis iste. Dic tamen, dic quidquid illud est, quod tibi videtur & nulli alteri. An quod filius Dei non ut hominem liberaret, hominem induit? Hoc planè nemini te excepto videtur; tu videris, ubi videris. Non enim hoc à sapiente, non à Propheta, non ab Apostolo, non denique ab ipso Domino accepisti. Magister gentium accepisti à Domino, quod & tradidit nobis. Magister omnium suam Doctrinam fatetur non esse suam: Non enim, ait, a me ipso loquor, tu verò de tuo nobis tradis, quod à nemine accepisti. Qui loquitur mendacium, de suo loquitur. Tibi proinde sint, quæ tua sunt.*

Ego Prophetas & Apostolos audio, obedio Evangelio secundum Petrum. Tu nobis novum condis Evangelium? quantum Ecclesia Evangelistam non recipit. Quid lex, quid Propheta, quid Apostoli, quid Apostolici viri nobis aliud evangelizant, quam quod solus tu negas, Deum videlicet factum hominem, ut hominem liberaret? Et si Angelus de cælo aliud nobis evangelizaverit, anathema sit, sed qui venerunt post Apostolos Doctores non recipis, homo qui super omnes docentes te intellexisti. Deniq; non erubescis dicere, quod adversum te omnes sentiant, cum ab invicem non dissentiant. Frustra proinde illorum tibi fidem doctrinamq; proponerem, quos jam proscripsisti.

Sergo

Si ergo ostenderimus sententiam, quam defendimus, omnium Patrum esse; lequetur, aut Patres omnes, & cum illis errasse Ecclesiam; aut errare illos, qui aliud quam Patres, quam Ecclesia sentiunt.

II. S. Irenæus l. 3. c. 3. adversus hæreses: *Quoniam igitur, inquit, valde longum esset omnium hic Ecclesiarum enumerare successiones, maxima & antiquissima, ac ab omnibus cognita, à gloriosissimis duobus Apostolis, Petro & Paulo fundata Ecclesia, eam quam habet ab Apostolis & annuntiatam omnibus fidem, per successiones Episcoporum ad nos usque, pervenientem judicantes confundimus omnes, qui quoquo modo, vel per sui placentiam, vel vanam gloriam, vel per cacitatem & sententiam malam, præter quam oportet, colligunt. Ad hanc enim Ecclesiam, propter potentiorum Principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est, qui sunt ubique fideles, in qua ab his, qui sunt undique, conservata est ea, qua ab Apostolis traditio. Nota Irenæum dicere: oportere omnem Ecclesiam in rebus fidei cum Ecclesia & sede Romana convenire: per fidem & doctrinam successorum Petri confundi omnes hæreticos: in hac eadem sede conservatam semper fuisse Apostolicam fidem & traditionem, quæ omnino infallibilitatem arguunt Romanæ Cathedræ.*

S. Cyprianus l. 1. epist. 3. *Post ista adhuc insuper pseudo-Episcopo sibi ab hereticis constituto navigare audent, & ad Petri cathedram, atque ad Ecclesiam Principalem, unde unitas sacerdotalis exorta est, à schismaticis & profanis litteras ferre, nec cogitare eos esse Romanos, (quorum fides, Apostolo prædicante, laudata est,) ad quos perfidia non possit habere accessum. Et l. 4. epist. 8. Nos singulis navigantibus, ne cum scandalo ullo navigarent, rationem reddentes, scimus nos hortatos esse, ut Ecclesia Catholica radicem & matricem agnoscerent, & tenerent.*

S. Ambrosius orat. funebri de excessu fratris sui Satyri: *Advocavit ad se Satyrus Episcopum, nec ullam veram putavit, nisi veræ fidei gratiam, percontatusque est ex eo, utrumnam cum Episcopis Catholicis, hoc est, cum Romana Ecclesia conveniret.*

Idem S. Ambrosius epist. 11. ad Ageruchiam: *In omnibus Romana Ecclesia formam, & typum sequimur.*

S. Augustinus contra Julianum Pelagianum l. 1. c. 4. *Puto eam tibi partem orbis sufficere debere, in qua primū Apostolorum suorū voluit Dominus Gloriosissimo Martyriū coronare. Ecclesia præsentem Beat. Innocentium si audire voluisses, jam tunc periculosā juventutem tuam Pelagianis laqueis*

exuisses. Nihil enim potuit vir ille sanctus Africanis respondere Concilio, nisi quòd antiquitus Apostolica sedes & Romana, cum ceteris tenet perse-
veranter Ecclesia. Huic vide quid respondeas, qui cum Irenao, Cypriano,
Hilario, Ambrosio confidet, etsi posterior tempore, prior loco.

Idem S. Augustinus epist. 157. In verbis Apostolica Sedis tam antiqua
atq; fundata certa & clara est Catholica fides, ut nefas sit de illa dubitare
Christiano.

Et l. 2. contra Pelagium & Celest. c. 7. Celestius B. Papæ Innocentii linte-
ris non est ausus obistere, immo se omnia, qua illa sedes damnaret, damna-
turum esse promisit.

Et l. 2. c. 3. contra duas epistolas Pelagianorum: Per Papæ rescriptum
causa Pelagianorum finita est, totoque Orbe post ejus damnationem dam-
nati sunt, ac litteris Innocentii tota de hac re dubitatio sublata est.

S. Innocentius I. PP. cujus in modò allegatis locis S. Augustinus
meminit in epistola responsoria ad Legationem Patrum Africanorum &
Patres olim non humanâ, sed divinâ decrevère sententiâ, ut quidquid in-
disjunctis remotisq; Provinciis ageretur, non prius ducerent definiendum,
quàm ad illius sedis notitiam perveniret, ubi tota ejus auctoritate, juxta
qua fuerit pronuntiatio, confirmaretur.

Scientes, quòd per omnes provincias de Apostolico fonte petentibus re-
sponsa semper emanent, præsertim quoties fides ratio ventilatur: quòd arbi-
tror omnes fratres & Coepiscopos nostros, non nisi ad Petrum, id est, sui nomi-
nis & honoris auctorem referre debere, velut nunc retulit vestra dilectio,
quòd per totum mundum possit omnibus Ecclesiis in commune prodesse.

III. S. Hieronymus epistola 57. ad Damasum PP. Ego nullum pri-
mum, nisi Christum sequens, Beatitudini tua, id est, cathedra Petri com-
munionem censocior, super illam Petram adificatam Ecclesiam scio. Quicum-
que extra hanc domum agnum comederit, profanus est. Si quis in Arca Noë
non fuerit, peribit regnante diluvio. Et quia pro meis facinoribus ad eam
solitudinem commigravi, qua Syriam juncto Barbaria sine disterminat, neo
possum sanctum Domini, inter jacentibus spatiis à sanctimonia tua semper
expetere: idcò hinc collegas tuos Egyptios confessores sequor, & sub onerariis
navibus parva navicula delitesco. Non novi Vitalem, Meletium respuo,
ignoro Paulinum. Quicumq; tecum non colligit, spargit, hoc est, qui Chri-
sti non est, Antichristi est.

Idem epistola 8. ad Demetriadem c. 9. Et quia vereor, immo rumore co-
gnovi, in quibusdam adhuc vivere, & pullulare venenata plantaria, illud
te pio

te pio charitatis affectu premonendam puto, ut S. Innocentij, qui Apostolica Cathedra, & supra dicti viri successor, & filius est, teneas fidem, nec peregrinam, quamvis tibi prudens callidæque videaris, doctrinam recipias.

Idem contra Ruffinum l. 3. c. 5. Et tamen miror, quomodo probaverit Italia, quod Roma contempsit: Episcopi susceperint, quod sedes Apostolica condempnavit. Et c. 6. Innocentem te vocas, ad cuius interpretationem Roma contremuit: absentem, qui accusatus respondere non audes, & tantum Romana urbis iudicium fugis, ut magis obsidionem Barbaricam, quam pacata Urbis velis sententiam sustinere. Et l. 3. Apologia: Scito Romanam fidem Apostolico ore laudatamejusmodi prastigias non recipere, etiamsi Angelus aliter annuntiet, quam semel predicatum est, Pauli auctoritate munitam non posse mutari.

Idem epistola 58. ad Damasum Papam: Si rectum putatis, tres hypostasises cum suis interpretationibus debere nos dicere: Non negamus, sed mihi credite, venenum sub melle latet.

Idem epistola 77. Sabelliana heresis & impietatis arguor, inquit, tres subsistentes, veras, integras, perfectasq; Personas indefessa voce pronuntians. Si ab Arianis! merito. Si ab Orthodoxis! qui huiusmodi arguunt fidem, Orthodoxi esse desierunt. Aut si eis placet, hereticum mecum occidente, hereticum mecum Aegypto, hoc est, cum Damaso, Petroque condempnent. Quid unum hominem, exceptis sociis criminantur? si rivus denuiter fluit! non est alvei culpa, sed fontis.

S. Cyrillus Alexandrinus epistola ad Coelestinum Papam: Quamvis hec ita se habeant, non prius tamen Nestorij communionem confidenter deserere ausi fuimus, quam hac ipsa pietati tua indicaremus. Digneris proinde, quid hic sentias, declarare; quò liquido nobis constet, communicarène nos cum Nestorio oporteat, an verò liberè eidem denuntiare, neminem cum eo communicare, qui ejusmodi erroneam doctrinam fovet ac predicat.

Theodoretus Cyri Episcopus epist. ad Leonem Papam: Est enim ipsa sedes Romana anopliissima, splendidissima, & orbi presidet. Praterè ipsa principatum Imperatorum profudit, ac nomen suum, id est, Romanum, cum iis, qui in ditione ejus sunt, communicavit. Fides verò præcipue eam ornatur: testis est Paulus, qui clarissima voce ait: Fides vestra annuntiat in universo mundo, &c. Ego verò suffragium Sedis Apostolicæ expecto, & supplex oro atq; obsecro sanctitatem vestram, ut ea me, tribunal vestrum, justum, ac rectum appellantem, defendat, ac protegat, jubeatq; ut ad vos accurram, & doctrinam meam vestigiis Apostolicis insistentem ostendam;

vestram sententiam exspecto: quod si sententia eorum, qui condemnarunt, acquiescere jusseritis, acquiescam, nulli deinceps futurus molestus. Quin potius, exspectabo incorruptum Dei & Salvatoris nostri tribunal.

Idem epistolâ ad Renatum Presbyterum: Quamobrem deprecor te, ut sanctissimo Archiepiscopo (Leoni Papa) suadeas, ut Apostolicâ auctoritate utatur, jubeatq; ad vestrum Concilium adire. Tene enim sancta ista sedes gubernacula regendarum cuncti orbis Ecclesiarum, cum propter aliam quia semper heretici foetoris experta mansit, nec ullus unquam, qui contrarium sentiret, in ea sedit: quin potius Apostolicam gratiam puram custodivit. Quare qua ab isto vestro tribunali proficiscentur, qualiacumque erunt, judicii vestri integritate confisi, amplectemur.

Joannes Patriarcha Constantinopolit. epist. ad Hormisdam PP. Prima salus recta fidei regulam custodire, & à Patrum traditione nullatenus deviare: quia non potest Domini nostri pratermitti sententia, dicentis: Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam. Hac, quae dicta sunt, rerum probantur effectibus: quia in sede Apostolica inviolabilis semper Catholica custoditur religio.

Theodoretus exempl. ex V. lege: Quod si Paulus pro veritate, tuba sanctissimi Spiritus, ad magnum Petrum cucurrit, ut iis, qui Antiochia de institutis legalibus contendebant, ab ipso adferret solutionem, multo magis hi, qui abjecti sunt & pusilli, ad Apostolicam Sedem debent accurrere, ut Ecclesiarum ulceribus medicinam à Petri successore accipiant.

Maximianus Constantinopolit. Patriarcha: Omnes fines terra, quae Dominum sincere receperunt, & ubiq; terrarum Catholici veram fidem confidentes, in potestatem Romanorum Pontificum, tanquam in solem respiciunt, & ex ipsa lumen Catholicae, & Apostolicae fidei recipiunt. Nec immerito, quia Petrus legitur primae perfectam fidem esse confessus, Domino revelante, cum dixit: Tu es Christus filius Dei vivi, &c. Decebat tanta dignitatis & sapientia virum non ab alio caelestis mysterij arcana requirere, nisi ab eo potissimum, quem non potuit caro & sanguis instruere, sed cui Dominus ipse sua secreta dignatus est aperire: Beatus es, inquit, Simon Barjona, &c. Hunc enim de ceteris mortalibus ex toto terrarum orbe conditor orbis elegit, cui cathedram magisterii principaliter possidendam tenere perpetuo privilegii jure concessit, ut quisquis divinum aliquid aut profundum nosse desiderat, ad hujus praecptionis oraculum, doctrinamq; recurrat: ne illi humiliter referre, quod solvendum est, erubescat, etiam si ipse, quod quaeritur, non ignoret.

Tertullianus de praescript. Inde à Romana Sede nobis auctoritas praescripta est:

est: hac enim felix Ecclesia est, cui totam doctrinam Apostoli cum sanguine suo profuderunt.

S. Cyprianus l. 1. epist. 8. Pseudoepiscopo sibi ab hereticis constituto, Romam navigare audent; & ad Petri cathedram, atque Ecclesiam principalem, unde unitas sacerdotalis exorta est, à schismaticis & profanis litteras ferre; nec cogitare eos esse Romanos, quorum fides, Apostolo predicante, laudata est, ad quos perfidia habere non possit accessum.

S. Flavianus epist. ad Leonem PP. Causa enim eget solummodo vestro solatio atque defensione, quâ debeat consensu proprio ad tranquillitatem & pacem cuncta perducere. Si enim hæresis, quæ surrexit, & turba, quæ propter eum facta sunt, facillime destruentur, Deo cooperante per vestras sanctissimas litteras. Removebitur autem & Concilium, quod fieri divulgatur, quatenus nequaquam ubiq; sanctissima turbentur Ecclesia.

Patres Tarraconenses in epist. ad Hilarium PP. Leonis successorem: Ad fidem recurrimus Apostolico ore laudatam: inde responsa quærentes, unde nihil errore, nihil presumptione, sed Pontificali totû deliberatione præcipitur.

S. Gelasius Papa in epist. ad Episcopos per Lucaniam, Siciliam, &c. Indignum est quemquam Pontificum hanc observantiam refutare, quam Beati Petri Sedem & sequi videat & docere; satisq; conveniens est, ut totum corpus Ecclesia in hac sibi met observatione concordet, quam illic vigere conspiciat, ubi Dominus Ecclesia totius posuit Principatum.

IV. S. Fulgentius in libro de Incarnat. Verbi, & Gratia ac libero arb. Idem quod duorum magnorum luminarium Petri scilicet Pauliq; verbis, tanquam splendidibus radiis illustrata, eorumque decorata corporibus, Romana, quæ mundi caput est, tenet & docet Ecclesia; totus cum ea Christianus orbis, & ad justitiam nihil hesitans credit, & ad salutem non dubitat confiteri.

S. Agapetus in epist. ad Patres Carthagine congregatos: Constituentes, ut si quis Catholica nostra fidei contraire tentaverit, quam pro submovenda hereticorum suspitione paternis regulis consentaneam præsentis definitione firmamus, sanctæ communionis efficiatur extraneus.

S. Gregorius Magnus l. 4. epist. 52. Si quam verò contentionem, quod longè faciat divina potentia, de fidei causa evenire contigerit, aut negotium emergerit, cujus vehemens sit fortasse dubietas, & pro sui magnitudine, iudicio sedis Apostolica indigeat; examinata diligentius veritate, relatione suâ ad nostram studeat perducere notionem, quatenus à nobis valeat

congruâ sine dubio sententiâ terminari. Idem habet l. 7. epist. 31. & 32. Sophronius Patriarcha Hierosolymitanus epistolâ ad Stephanum Episcopum: De finibus terræ usq; ad terminos ejus ambula, donec ad Apostolicam sedem, ubi Orthodoxorum dogmatum fundamenta existunt, pervenias.

S. Theodorus Studita epist. ad Paschalem Papam: Audi Apostolicum caput, pastor ovium Christi à Deo electe, claviger Regni Cœlorum, pater fidei, super quam edificata est Ecclesia Catholica, & c. Huc ades, ab Occidente exurge, & ne repellas in sinem. Tibi namq; dixit Christus Deus noster: Tu aliquando conversus confirma fratres tuos.

Idem epist. ad Michaëlem Imperatorem: Si verò aliquid dubitare, vel non credere videtur vestra divina Magnificentiâ, ejus rei explicatio à Pontifice piè est postulanda: magna & à Deo firmata manus vestra, ut publica cupida utilitatis, jubeat à veteri Roma capere declarationem, ut à principio à Patribus nostris est traditum. Ea, o Christi imitator, inter omnes Ecclesias Dei summum & supremum obtinet locum: cujus Petrus tenuit primam sedem, ad quem dicit Dominus: Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalebunt adversus eam.

Idem epistolâ ad Naucrarium: Testor nunc coram Deo & hominibus, divisi sunt à corpore Christi, & à suprema sede, apud quam Christus deposuit claves fidei, adversus quam porta inferi à seculo non prævaluerunt, nec prævalebunt usque ad consummationem ejus, hereticorum videlicet effrenata ora, secundum promissionem veracis Domini.

S. Ignatius Patriarcha Constantinopolit. epist. ad Nicolaum Papam, quæ habetur in Actis octavæ synodi Act. 3.

Patres Concilii Milevitani epistolâ ad Innocent. cujus meminit S. Augustinus epist. 92. Multo plures, qui Pelagij sensus diligentius indagare potuerunt, adversus eum pro Christi gratia, & Catholica fidei veritate confligunt, præcipuè S. Filius tuus frater & compresbyter noster Hieronymus. Sed arbitratur (adjuvante misericordiâ Domini nostri Jesu Christi, qui te regere consulentem, & orantem exaudire dignatur) auctoritati Sanctitatis tuæ, de sanctarum scripturarum auctoritate depromptæ, facilius eos (qui tam perversa & perniciose sentiunt) esse cessuros.

S. Petrus Chrylogus epist. ad Eutychem: In omnibus hortamur te, frater honorabilis, ut his, quæ à beatissimo Papa Romane civitatis præscripta sunt, obedienter attendas: quoniam B. Petro, quia in propria sede & vivit & præsi-

*Et præsides, præstat quærentibus fidei veritatem, Nos enim pro studio pacis
& fidei extra consensum Romanæ civitatis Episcopi causas non possumus.*

Episcopi Dardania ad Gelasium PP. Desiderij enim & voti no-
stri est, iussionibus vestris in omnibus obedire, & quemadmodum à
Patribus nostris accepimus, Sedi Apostolicæ, quæ vitæ & meritis ve-
stris delectanda est, intemerata servare, atque religionem Orthodoxam, cu-
jus estis prædicatores, fide & inculpatâ devotione, protè rusticitatis
sensus patitur, custodire, &c. Si quis fortè pravâ intentione (quod
neque arbitramur, neque optamus) à sede Apostolica se crediderint
segregandos, ab eorum nos alienos esse consortio profiteamur: quoni-
am, ut dictum est, Patrum in omnibus custodientes præcepta, & inviola-
bilia sanctorum Canonum instituta sectantes, Apostolicæ & singulari
illi sedi vestræ communi fide & devotione parere contendimus.

S. Lucius PP. & Marr. in epist. ad Episcop. Hispaniæ & Gal-
liæ *quæ habetur*, Tom. 1. Conciliorum: Hæc sancta & Apostolica Ma-
ter omnium Ecclesiarum Christi Ecclesia, quæ per Dei omnipotentis
gratiam, à tramite Apostolicæ traditionis numquam errasse probatur,
nec hæreticis novitatibus depravanda succubuit: sed, ut in exordio
normam fidei Apostolicæ percepit ab auctoribus suis, Apostolorum
Christi principibus, illibata finetenus manet, secundum ipsius Domi-
ni salvatoris divinam pollicitationem, qui discipulorum suorum Prin-
cipi in suis fatus est Evangeliiis: Petre, inquit, ecce sathanas expeti-
vit, ut cribraret vos, sicut qui cribrat triticum. Ego autem pro te ro-
gavi, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus, confirma
fratres tuos.

V. S. Leo IX. epist. ad Petrum Antiochenum, *quæ habetur* To-
mo 4. Conciliorum: Siquidem ab Apostolica tua sede nostram Apo-
stolicam sedem consulendo, perpendimus tuam dilectionem nolle de-
viare à Dominico, & omnium sanctorum Patrum concordî decreto,
quo inviolabiliter cunctis in toto orbe terrarum Ecclesiis, sancta Ro-
mana & Apostolica sedes caput præponitur, ad quam majores & diffi-
ciliores causæ omnium Ecclesiarum definiendæ referantur, sicut omnia
veneranda Concilia, sic leges humanæ promulgant, sic ipse sanctus
sanctorum, & Dominus Dominantium confirmat, quatenus ibi prin-
cipalis dignitatis, & totius Ecclesiasticæ disciplinæ venerabilis apex
præful-

„ præfulgeat, & præcellat, ubi ipse vertex atque Cardo Apostolorum
 „ Petrus carnis suæ beatam resurrectionem in novissimo die expectat.
 „ Nimirum solus est ille, pro quo, ne deficeret ejus fides, Dominus &
 „ Salvator asserit se rogâsse, dicens: Simon, Simon, ecce sathanas expe-
 „ titivus vos, ut cribraret sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non
 „ deficiat fides tua: Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos,
 „ Quæ venerabilis & efficax oratio obtinuit, quod hæctenus fides Petri
 „ non defecit, nec defecturâ creditur in throno illius usque in sæculum
 „ sæculi: sed confirmabit corda fratrum variis concutienda fidei periculi-
 „ tationibus, sicut usque nunc confirmare non cessavit.

„ *S. Gelasius PP.* epistolâ ad Athanasium Imperat. qua habetur T.
 „ 2. Conciliorum; Hoc est quod sedes Apostolica magnopere cavet, ut
 „ quia mundo radix est Apostoli gloriosa confessio, nullâ rimâ pravita-
 „ tis, nullâ prorsus contagione maculetur. Nam si (quod Deus avertat,
 „ quod fieri non posse confidimus) tale aliquid proveniret, unde cui-
 „ quam resistere auderemus errori? vel unde correctionem errantibus
 „ posceremus? Proinde si pietas tua unius civitatis populum negat posse
 „ pace componi, quod nos de totius orbis terrarum sumus universitate
 „ facturi; si (quod absit) nostra fuerit prævaricatione deceptus?

„ *S. Cyrillus* apud *S. Thomam* in catena Lucæ 22. Secundum hanc
 „ Christi promissionem Ecclesia Apostolica Petri ab omni seductione,
 „ & hæretica circumventionem manet immaculata.

„ *S. Anselmus Episcopus Cantuariensis* c. 1. de Incarnat. verbi: Do-
 „ mino & Patri universæ Ecclesiæ in terra pugnantis, summo Pontifici
 „ Urbano. Divina providentia vestram elegit Sanctitatem, cui vitam,
 „ & fidem Christianam custodiendam, & Ecclesiam suam regendam
 „ committeret. Ad nullum itaque alium rectius refertur, si quid contra
 „ Catholicam fidem oritur in Ecclesia, ut ejus auctoritate corrigatur,
 „ nec ulli alii tutius, si quid contra errorem responderetur, ostenditur, ut
 „ ejus prudentiâ examinetur.

„ *B. Rupertus Tuitiensis* l. 2. de divinis offic. c. 22. Tantis hære-
 „ sibus fermentata est Græcia, ut mirum videri non debeat hoc, quod
 „ de fermento immolat. Tantæ è contrario synceritatis semper fuit
 „ Romana Ecclesia, ut cui deest scripturarum notitia, vel argumentandi
 „ facultas, sola illi de azymo contra Græcos sufficere debeat ejus aucto-
 „ ritas. Nam Constantinopolitana non solum hæreticos, sed & hæresi-
 „ archas

archas protulit multos: Romana verò Ecclesia, super Apostolicæ fidei “
 Petram altiùs fundata, firmiter stetit, & tam Græciæ quàm totius orbis “
 hæreticos semper confutavit, & de excelso fidei tribunali datâ sententiâ “
 judicavit. “

S. Bernardinus Senensis p. 3. serm. 3. Cùm Papa sit Christi Vicari- “
 us, & gerat vicem Dei in terris, sequitur, quòd habet plenitudinem po- “
 testatis, & illud quod facit, præsumitur facere auctoritate Dei. Ideò “
 ipso approbante aliquid, & nos approbare debemus, immo ipsius sen- “
 tentiæ est magis standum, quàm totius mundi sententiæ. “

S. Bernardus epist. 190. ad Innoc. PP. Oportet ad vestrum referri “
 Apostolatam pericula quæ quæ, & scandala emergentia in regno DEI, “
 ea præsertim, quæ de fide contingunt. Dignum namque arbitror “
 ibi potissimum resarciri damna fidei, ubi non possit fides sentire defe- “
 ctum. Hæc quippe hujus prærogativa sedis. Cui enim alteri aliquan- “
 do dictum est: Ego pro te rogavi Petre, ut non deficiat fides tua. Er- “
 go quod sequitur, à Petri successore exigitur: Et tu aliquando conver- “
 sus confirma fratres tuos. Id quidem modò necessarium. Tempus est, “
 ut vestrum agnoscat, Pater amantissime, principatum, probetis ze- “
 lum, ministerium honoretis. In eo planè Petri impletis vicem, cujus “
 tenetis & sedem, si vestrâ admonitione corda in fide fluctuantia confir- “
 matis, si vestrâ auctoritate conteritis fidei corruptores. “

S. Thomas Doctor Angelicus 2. 2. q. 1. a. 10. Et ibid. ad 3. Item in “
 opusc. 1. contra errores Græcorum. Idem opusc. in symbol. Apost. “

Stanislaus Hosius in confessione Catholicæ fidei c. 38. Sola Ro- “
 mana Ecclesia, quam ab exordio fidei Christianæ normam ac- “
 cepit, in ea semper illibata permansit. Defecit Hierosolymitana “
 Ecclesia, cui præsedebat Jacobus: defecit Achaja, ubi Andreas: “
 defecit Asia, ubi Joannes: defecit India, ubi Thomas: defe- “
 cit Persis, ubi Judas: defecit Æthiopia, ubi Matthæus: defecit “
 Phrygia, ubi Philippus: defecit Græcia, ubi Paulus. Sola fuit, & est “
 Romana Ecclesia, adquam, sicut præclare scribit Cyprianus, nun- “
 quam accessum habere potuit perfidia: quæ mille jam quingentis & “
 amplius annis ita est Catholica semper & Apostolica habita, nun- “
 quam ut ullâ fuerit hæreseos labe maculata. In qua videre et- “
 iamnum licet viros & vitæ sanctimoniâ, & doctrinâ præstantissimos. “

„ Neque enim existimandum est, si quando ad Petri cathedram de causis
 „ majoribus refertur, solum esse Paulum, aut Julium Pontificem, qui de
 „ illis judicet. Habet ille lateri suo assidentes totius orbis viros doctissi-
 „ mos, quibus ipse minimè doctrinâ secundus præsidet, de quorum con-
 „ silio de rebus gravioribus pronuntiat. Quamobrem ferendi non sunt,
 „ qui Pontifici se dicto audientes fore proitentur, non autem Paulo, aut
 „ Julio, sibi que hoc arrogant, suum ut esse velint iudicium, quando ut
 „ Pontifex, quando ut Julius decernat. Quæ si semel admittæ fuerint
 „ captiones, omnis erit è terris obedientia sublata.

VI. Denique Theologi omnes, si paucissimos excipias, hanc ipsam de Pontificis infallibilitate sententiam docuerunt, præsertim verò Patres Societatis: immo isti acerrimis censuris contrariam opinionem fixerunt, ut videre est apud Suarez de fide d. 5. n. 8. Salmer. ad finem Tomi 12. Layman, de fide c. 7. Amicum de fide d. 7. Eoque ardor Religionis & observantiæ Patres Societatis provexit, ut Parisiis in Collegio Claremontano Anno MDCLXI. die 12. Decembris, contra hæreses & Schisma sæculi decimi hanc thesin publico soli exposuerint, immo & defenderint; *Datur in Ecclesia Romana Controversiarum fidei iudex infallibilis etiam extra Concilium generale; tum in questionibus juris, tum facti; unde post Innocentij X. & Alexandri VII. constitutiones fidei divinæ credi potest librum, cui titulus Augustinus fansenij, esse hæreticum, & quinque propositiones ex eo decerptas esse fansenij, & in sensu fansenij damnatas.*

Hanc eandem sententiam de infallibilitate Pontificis in facti questionibus docet P. Richardus Archdekin p. 1. Tr. 1. q. 3. & opinionem contrariam acerbè pulsat.

VII. Doctores Parisienses quod attinet, enimverò nostrum non est, quid illi scribant, dicere, multoque minùs quid sentiant, hoc enim nimis occultum est, illud nimis apertum: maximè cum sæpe alia sit mentis, alia calami sententia, & tunc præsertim, ubi tutius aliqua cogitantur, quàm scribuntur. Quia tamen Parisienses Doctores nobis obijciuntur, multosque tanti nominis auctoritas movet, creduntque illis ducibus, non impunè tantùm, sed etiam gloriose errari posse; nos, ut veritas omni ex parte in tuto sit, quid Parisienses hac in re sentiant, aliorum verbis, non nostris, nec enim suspicione vel minimâ tangi volumus, expromemus.

P. Augu-

P. Augustinus à Virgine Maria strictioris observantiæ Carmelita Gallus Provinciae Turonensis in anno tertio *Cursus Theologici Tr. de fide d. 10. q. 3.* hæc scribit: *Dicuntur communiter, & contra nos esse Doctores Parisienses: quo titulo tamen id adeo unversim de ipsis dicatur, vix possum certo agnoscere; & præter paucos jam citatos, hucusque alios ex illa facultate probatos Auctores non habemus, qui typis defendant sententiam nostram oppositam. Immo Du-Vallius insignis Sorbonæ Doctores, & Cathedralis, in quadripartita disputatione de suprema Romani Pontificis in Ecclesiam potestate part. 2. acriter propugnat hanc infallibilitatem Papæ: ubi & testatur hanc esse consuetudinem Academiae Parisiensis, ut Baccalauræi de questionibus Theologicis solemniter responsuri, protestationes præmittant, se nolle quidquam contra decreta sanctæ sedis Apostolicae & Romane asserere, aut defendere. Et præfatum librum cum præclaro encomio approbârunt duo Sorbonici Doctores. Idem in fine q. 4. testatur: Quod nihil quidquam à facultate Parisiensi contra Pontificis infallibilitatem unquam sit definitum: unde præter D. Thomam citatum, refert idem pro nostra sententia Doctores Parisienses, Divum Bonaventuram, Hervæum, Armonium, Henricum de Gandavo socium Sorbonicum, Joannem de Cellaja socium item Sorbonicum; ac tandem Tractatum illum in fine Magistri sententiarum impressum, in quo errores Joannis refutantur, & prima conclusio est, quod ad S. sedem Apostolicam pertinet auctoritate judiciali supremâ, circa ea, qua sunt fidei, judicialiter definire. Et probatur: quia fides ejus nunquam deficit: Rogavi pro te, ut non deficiat, &c. Quidam vero alii questionis decisionem refugiunt, ut Gammacheus hic quest. 1. cap. 12. Nambertus tractatu de Judice controversiarum, disputatione ult. De aliis autem, qui suas opiniones typis non mandant, etsi non tam audacter nostram sententiam non tam publicè velint sustinere; audio tamen non paucos eam intra privatos parietes prorsus amplecti.*

Richardus Archdekinus Hibernus S. J. Theologus in sua *Theologia tripartita p. 1. tract. 1. q. 1.* Postremò hic extorquendum est telum quibusdam, qui hoc tempore in partibus hæreticorum se vocant *Missionarios Apostolicos*, nec dubitant tamen, ut evehant potestatem Principum secularium, & Apostolica sedis auctoritatem infra Concilium deprimere: ac confidenter asserere, hanc esse Ecclesie Gallicane certam & indubitam doctrinam.

Verùm in hoc produnt crassam rerum Gallicarum ignorantiam, dum suam & paucorum labem omnibus Gallia Theologis affricare nituntur. Testatur id mecum celebris schola Sorbonica Doctor Andreas Durvallius agens de ea sententia, qua asserit Pontificem esse supra Concilium generale. Tract. de Rom. Pontificis potestate p. 4. q. 7. Totus, inquit, orbis, exceptis pauculis Doctoribus, eam (sententiam) amplectitur, & rationibus validissimis, cum ex Scriptura, Conciliis, & Patribus, tum ex principiis Theologiae petitis confirmatur. Atq; idem Doctor luculenter ostendit in Ateologo, S. quo pacto: Concilium Basileense, in hoc pacto Pontificis auctoritatis inimicum, ab universa Ecclesia explosum semper rejectumque fuisse, nec aliam in hoc esse fidem Gallia, quam universalis Ecclesia. Hujus rei praclarum prabuere argumentum Episcopi Gallia, & Doctores Sorbona, quando Parisius Anno MDCXI, prodit libellus Anonymus de Ecclesiastica, & politica potestate, qui cum in hac questione videretur Pontificis auctoritati adversari, Cardinalis Perronius, unâ cum Episcopis Provincia Senonensis, & postea Aquensis Provincia Antistes gravi censurâ libellum notarunt, ac suo decreto condemnarunt. Quorum sententiam ipse Auctor libelli postea amplexus est, suumq; errorem debite retractavit. Abiant jam inanes fabella, de Ecclesia Gallicana universa in hoc dogmate Pontifici contraria; facta cessat quoque credula nimis talium Missionariorum impudentia, qui, ut cupiditatibus suis velificentur, à veritate auditum avertunt, & ad tales fabulas convertuntur. Hæc Archdekin.

VIII. Et hætenus quidem Patrum Doctorumque omnis ætatis testimonia, quæ legi, audiri que à nullo possunt, qui non continuo persuasum habeat, omnes illos in rebus fidei, supremum judicium, certamque sententiam Romano Pontifici tribuisse. Volunt lite aliquâ de rebus fidei exortâ, Romam ad judicium iri: volunt sententiam illie datam Oraculum esse, cui nisi obtemperes, hæresin oleas, aut ab Ecclesia defectioem: volunt quod Papa definitur finitum esse, nec amplius in dubium vocari posse. Hieronymus tres hypostasies in Trinitate agnosceret, si Damasus jubeat. Augustinus hæresin Pelagianam, toties victam, toties pugnae restitutam, tunc demum prostrigatam esse dicit, ubi Pontifex le prælio miscuit, eamque truncatam voluit: Patres Nicæni Concilii tam certam habent Pontificis Romani sententiam, ut majora Ecclesiæ negotia illi reservata velint. S. Athanasius Patrèsque Africani hanc unam sedem ad eò erroris expertem dicit, ut ab illa dogmata fidei majores sui, & velut

& velut à matre lac sincerae doctrinae acceperint. S. Cyrillus non prius
 audet Nestorium inter hæreticos censere, quàm à Cœlestino Papadama-
 natum. S. Cyprianus non posse perfidiam habere ad Petri cathedram ac-
 cessum. S. Fulgentius ad id, quæ à Pontifice Romano decernuntur, cer-
 ta esse, ut quod ille tenet, docetque, totus Christianus orbis nihil hæsi-
 tans credat. S. Agatho & cum illo Patres 6. Oecumenicæ Synodi nul-
 lum omnino errorem nullamque hæresin Petri cathedram inledisse, nec
 unquam deinceps futurum, ut Petri successores, pro quibus tam serid
 Christus oravit, à vera fide deficiant. Denique omnium ferè Patrum,
 Græcæ, Latinæque Ecclesiæ est una, constansque sententia, non posse
 in rebus fidei decernendis Pontificem errare. Huic tantâ pietate, do-
 ctrinâ, rebusque pro Ecclesia gestis illustrium virorum choro, si tu Ger-
 sonem, Almainum, & Ochamum opponas, qui contrarium docuerunt:
 quid amabò aliud facies, quàm ut paucos aliquot, & gregarios milites
 cum castris Heroum conferas, tenuesque radios cum ingenti sole com-
 ponas? magnus fatemur Gerson, sed quis ille, ut Augustino, Hierony-
 mo, Ambrosio, Athanasio, Gregorio, totique Oecumenicæ Synodo
 præferatur? Et quæ ratio, aut æquitas postulat, ut uni mille: non sancto,
 tot sanctos: Cancellario Parisiensi, Doctores Ecclesiæ, immo ipsam
 Ecclesiam, quæ ex illorum sententia pendet, cedere oporteat? tu ergo
 Gersoni fidem habes, non habes Hieronymo, non Athanasio, non
 Fulgentio, non Augustino, ad quorum vestigia, si Gerson viveret, pro-
 nus lubensque accideret? At Patres non clarè loquuntur: immo tam
 clarè, ut clarè non possint: quid enim tam clarum, quàm illud Fulgen-
 tij: *Quod Romana, que mundi cacumen est, tenet, & docet Ecclesia, totus
 cum ea Christianus orbis nihil hesitans credit.* Et illud Augustini: *Quid
 potuit vir ille S. Innocentius Papa Africanis respondere Conciliis, nisi quod
 antiquitus Apostolica sedes & Romana cum ceteris tenet perseveranter
 Ecclesia.* Et illud Hieronymi: *Ego Beatitudini tuae, hoc est, cathedra
 Petri communionem confocior: quicumque, extra hanc domum comederit, pro-
 fanus est, quicumque, tecum non colligit, spargit. Apud vos solos incorrupta
 Patrum servatur hereditas.* Et illud Agathonis Papæ, sextæque Synodi:
*Sedes Romana à tramite Apostolica traditionis nunquam erravit, & in ea
 vera fidei lumen nullâ hæretici erroris, nec falsitatis nebulâ fuit con-
 fœdata, sed illibata sinetenus permanet juxta pollicitationem Petro factam:*

Pro te rogavi, ut non deficiat fides, &c. Hæc planè & alia plura sanctorum Patrum testimonia tam clara & perspicua sunt, ut ad ea intelligenda, nec face, nec glossâ opus sit, sed oculo tantùm sano purgatôque, nec privatis affectibus tincto; alioquin ægris infectisque oculis, ne sol quidem sine umbra & maculis est.

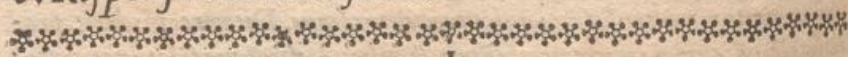

§. VI.

Praxis, ususque Ecclesie pro eadem infallibilitate Pontificis Romani.

Summaria.

1. *Praxis Ecclesie ex modo loquendi apud scriptores Ecclesiasticos.*
2. *Qui à Pontifice Romano definitis non acquiesceret, pro schismatico haberi solitus.*
3. *Nota Catholicorum, damnare, quæ Romana Ecclesia damnat; approbare, quæ approbat.*
4. *Lites in causa fidei ex sententia Romani Pontificis finire solitæ.*
5. *Multæ hæreses à Romano Pontifice extrâ Concilium damnatæ.*
6. *Responsiones ad objecta.*

I.

SI Legum Christi interpres nullus sanior est, quàm perpetuus Ecclesie usus, erit, speramus, omnibus numeris confecta demonstratio, ubi ostenderimus Canonum, Conciliorum, Patrumque de Romani Pontificis infallibilitate sententias, non imaginarias tantùm, & intra calamus chartamque stetitisse, sed perpetuo Ecclesie usu confirmatas: